

Sygn. akt III Cz 217/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędziowie SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR (del.) Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 marca 2015 r.

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko dłużnikowi B. B.

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie wniosku dłużnika o obniżenie wysokości opłaty stosunkowej ustalonej postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach G. Z. z dnia 10 grudnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt KM 2105/12

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 4 listopada 2014 r., sygn. akt II Co 125/14

postanawia :

oddalić zażalenie.

SR(del.) R. T. SSO Leszek Dąbek SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 4 listopada 2014 roku zmienił pkt 2 postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach G. Z. z dnia 10 grudnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt Km 2105/123, w ten sposób, że ustalić koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 15.148,09 zł. oraz zmienił pkt 3 postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach G. Z. z dnia 10 grudnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt Km 2105/123, w ten sposób, że wezwać dłużnika do zapłaty należnych kosztów egzekucyjnych w kwocie 14.873,50 zł, natomiast w pozostałym zakresie wniosek oddalił, stwierdzając, że wniosek dłużnika o obniżenie opłaty stosunkowej, ustalonej prawidłowo przez Komornika na kwotę 29.747,00 zł. na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy o Komornikach sądowych i egzekucji zasługiwał częściowo na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy, przytaczając treść art. 49 ust. 10 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz wskazując przesłanki jego zastosowania, uznał, że nakład pracy komornika w niniejszej sprawie był niewielki, gdyż komornik dokonał jedynie wszczęcia egzekucji z nieruchomości, a biorąc pod uwagę wysokość ustalonej opłaty stosunkowej (29.747 zł.), zasadne było częściowe uwzględnienie wniosku dłużnika. Sąd podkreślił, iż bieg egzekucji z nieruchomości zakończył się na początkowym etapie tego postępowania (złożeniu wniosku o wpisanie zawiadomienia w księdze wieczystej).

Sąd uznał przy tym, że dłużnik nie udokumentował należycie swojej sytuacji majątkowej oraz wysokości dochodów, które uzasadniałyby zastosowanie zmniejszenia opłaty przewidzianej przez art. 49 ust. 2 ustawy.

Uwzględniając wskazane powyżej okoliczności, Sąd obniżył wysokość stosunkowej opłaty stosunkowej do kwoty 14.873,50 zł stanowiącej 1/2 opłaty ustalonej przez komornika, która to kwota, zdaniem Sądu, jest adekwatna do nakładu pracy komornika.

Zażalenie na to postanowienie wniósł dłużnik, B. B. zaskarżając to postanowienie w całości. Zarzucił naruszenie art. 49 ust. 7 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i uwzględnienie wniosku o obniżenie wysokości opłat egzekucyjnych ustalonych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym G. Z. do kwoty 1.000 zł, ewentualnie przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi I instancji oraz zasądzenie od wierzyciela na rzecz dłużnika kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W oparciu o art. 49 ust. 10 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, Sąd może obniżyć wysokość opłaty egzekucyjnej, uwzględniając w szczególności nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy (dłużnika) oraz wysokość jego dochodów. Pomimo, iż wskazane powyżej przesłanki zostały podane wyłącznie przykładowo, niemniej jednak winny być uwzględniane jako nadrzędne.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że nakład pracy komornika w sprawie Km 2105/12 uzasadniał obniżenie opłaty egzekucyjnej. Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że nakład prac jest zdecydowanie niższy, niż zwykle wymagany w podobnych sprawach, w szczególności wskazał, że czynności te ograniczyły do złożenia wniosku o wpisanie zawiadomienia o wszczęciu egzekucji w księdze wieczystej. Nie można jednak pominąć, że postępowanie egzekucyjne w sprawie zostało umorzona na wniosek wierzyciela, a powodem złożenia tego wniosku przez wierzyciela, było uregulowanie przez dłużnika bezpośrednio do rąk wierzyciela całości egzekwowanego świadczenia.

Opłata egzekucyjna została ustalona na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, a więc już na względniejszej dla dłużnika podstawie, przy czym jej wysokość została ustalona w kwocie maksymalnej, na co wskazuje treść obwieszczenia Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 17 lutego 2012r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w 2011 r. i w drugim półroczu 2011r. (M.P. z 2012r. poz. 94).

W ocenie Sądu Okręgowego, obniżając wysokość opłaty egzekucyjnej nie można pominąć wysokość sumy egzekwowanej. Wnioskiem z dnia 19 kwietnia 2012r. wierzyciel (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., wniósł o wszczęcie egzekucji z nieruchomości dłużnika celem wyegzekwowania należności: 855.000 zł - tytułem należności głównej, 101.364 zł - tytułem odsetek obliczonych na dzień 19 kwietnia 2012 roku wraz dalszymi odsetkami oraz 17.904,50 zł - tytułem kosztów sądowych.

Pomimo podnoszenia przez dłużnika jego trudnej sytuacji majątkowej, nie jest uzasadnione dalsze ich obniżenie. Dłużnik w tym zakresie przedłożył jedynie oświadczenia majątkowe, jak również powoływał się na okoliczność zwolnienia go do kosztów sądowych w postępowaniach sądowych. Nie przedłożył jakichkolwiek dokumentów potwierdzających okoliczności wskazane w tym oświadczeniu, w szczególności nie wskazał ani wartości nieruchomości będących jego współwłasnością, jak również wartości przysługującego mu udziału, co jest o tyle istotne, że nieruchomości te mają znaczne terytorium. Nie można również pominąć powodu cofnięcia wniosku egzekucyjnego, co przeczy istnieniu tak trudnej sytuacji finansowej po stronie dłużnika.

Nadto, Sąd Okręgowy uwzględnił cel pobrania opłaty egzekucyjnej. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 3 grudnia 2003r., sygn. K 5/02, (OTK-A 2003, nr 9, poz. 98) z art. 35 u.k.s.e. wynika, że komornik otrzymane we wszystkich prowadzonych przez siebie postępowaniach opłaty egzekucyjne przeznaczać ma na pokrycie ogólnych kosztów działalności egzekucyjnej, która to opłata ustalona jest w drodze ustawy w sposób niezwiązany z kosztami konkretnego postępowania egzekucyjnego. Trybunał Konstytucyjny zwrócił przy tym uwagę, że nie każde postępowanie egzekucyjne ma przynosić komornikowi „dochód” czy też się „bilansować”, uznając ostatecznie, że skoro

opłata ta ma konstrukcję „ryczałtowego” zwrotu kosztów i wynagrodzenia komornika dopuszczalne jest, aby komornik otrzymał kwotę wyższą niż jego wydatki.

Dodatkowo Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 8 maja 2006 r., P 18/05, OTK-A 2006, nr 5, poz. 53 stwierdził, że nieuzasadnione i zbyt ochotcze sięganie po ten nadzwyczajny instrument określony art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach (obecnie art. 49 ust. 7 u.k.s.e.) może przyczyniać się do osłabienia skuteczności i jakości egzekucji. Pośrednio może też osłabić konkurencyjność gospodarki i wpłynąć negatywnie na rynek pracy.

Uwzględniając zatem okoliczności uwzględnione przez Sąd Rejonowy, jak również to, że dłużnik spłacił zadłużenie bezpośrednio do „rąk” wierzyciela, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do dalszego obniżenia opłaty egzekucyjnej, tym bardziej, że ustalona obniżona opłata egzekucyjna stanowi nieco powyżej 1,5 % sumy egzekwowanej.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji po myśli art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Andrzej Dyrda